

[Erik Hausen (Ålborg amt).]

ger med ind. Jeg tror, vi alle sammen har kendskab til enkelttilfælde — og det er enkelttilfælde i et betydeligt antal — hvor unge har sagt: ja men det er da mærkeligt, vi opfylder dog forudsætningerne og betingelserne, men vi har overskredet et eller andet kriterium, en dato eller lignende. Jeg tror derfor, det er meget rimeligt, at man her i § 1 indfører, at ministeren får beføjelse til at administrere denne lov med smidighed, og jeg vil gerne appellere til ministeren og til landbrugsministeriet om at benytte denne regel. Det, de unge oftest støder på, er dels det, vi havde i den første lovgivning, hvor vi havde disse kontante datoer, og hvis man overskred dem med en enkelt dag, så var det sket med mulighederne for at opnå støtte, dels drejer det sig om kriteriet for hovederhverv, om alderskriteriet og om uddannelseskriteriet.

Vi må ikke her i det høje ting glemme, at vi i alt for lang tid har stået i den situation, at landbrugserhvervet var et erhverv, man gik fra. Det var ikke et erhverv, man kom til udefra. Jeg tror, at netop det, at landbruget var noget, man gik fra, man vandrede væk fra landbruget, man kom ikke fra andre erhvervsgrupper og vandrede til landbruget, er en alvorlig hæmsko, også rent psykologisk, for landbrugserhvervet. Derfor tror jeg, at man skal anvende disse kriterier i § 1 med stor smidighed, idet vi oplever mange tilfælde, hvor en ung forlader landbruget i begyndelsen af tyverne og senere hen i en alder af både 30, 40 og 45 år vender tilbage til landbrugserhvervet.

Nu er der her i dag blevet nævnt tal for, hvor mange unge der etablerer sig i landbruget. Jeg vil gerne minde om en statistik for årene 1961-68, der fortæller, at hvis man tog dem under 45 år, som erhvervede landbrugsejendom, så var det i 1968 2.488 i antal. Af disse 2.488, som erhvervede landbrugsejendom, var der 1.547, der angav, at landbruget var deres hovederhverv. Jeg føler mig overbevist om, at adskillige af dem, som har etableret sig ved landbruget, men ikke har angivet, at landbruget var deres hovederhverv, fordi de led af kapitalmangel har måttet købe en ejendom, der, som man siger, passede til pengene, og derfor havde de behov for at fortsætte med deres ude- eller sidejob i en periode, indtil driften var sat

op, så at den kunne bære sig selv og bære et fuldt mandskab. Jeg tror, det er rimeligt også af hensyn til bevægeligheden inden for landbrugssektoren, at man her indfører en smidig administration.

Jeg vil gerne føje den bemærkning til vedrørende de yngre landmænd, at jeg tror, de unge ved landbrugserhvervet skal optage denne lovgivning som en håndsrækning til dem, der etablerer sig i landbruget, de skal optage det som en opmuntring til dem, og de skal optage det som et håndslag herinde fra folketinget på, at der er mange, der har en stigende tro på, at der er en fremtid for dem, der er dygtige, og som etablerer sig i landbrugserhvervet.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale de to lovforslag.

Gunhild Due: Da vort partis ordfører, hr. Morten Lange, med kort varsél er blevet forhindret i at være til stede, skal jeg gøre nogle få bemærkninger.

SF er i den heldige situation, at vi allerede den 30. januar fremsatte et forslag til beslutning om retningslinjer for en landbrugsreform, der bl.a. indeholdt vidtrækkende forslag med hensyn til ejendomsforhold samt forslag om en landbrugsfond. Det blev i øvrigt, som nogle måske vil huske, ikke særlig venligt modtaget her i salen, og efter hvad jeg har ladet mig fortælle, er der ingen i det nedsatte udvalg til behandling af vort forslag, der har følt trang til at stille spørgsmål til det. Det havde måske ellers været klogt at have benyttet sig af lejligheden til at få rede på forskellige ting, for nu da ministerens forslag er kommet så uanerlig sent, bliver der jo ikke megen tid til at stille spørgsmål her eller gå i dybden med disse forslag. Jeg er alt for venlig til at sige noget om lovjaskeri, men man kunne måske nok forsigtigt antyde, at det er sådan lige i udkanten af, hvad der er forsvarligt; nogen grundig behandling er der i hvert fald ikke mulighed for.

Men hvis man ser på forslagene under ét, må man også erkende, at nogen egentlig landbrugsreform er der ikke tale om her. Der findes ikke megen fornyelse i forslagene, så vidt jeg i en fart har kunnet se.

Det, der er sket med kornloven, må vi naturligvis se på i udvalget. Vi har aldrig været særlig glade for denne lov, tværtimod,